

ಕುವೆಂಪು : ನಾಡು – ನುಡಿ

ಡಾ.ಯೋಗೇಶ.ಎನ್.¹

‘ಯುಗದ ಕವಿಗೆ ಜಗದ ಕವಿಗೆ
ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನಂದಿಂದಲೇ
ಕೈಮುಗಿದ ಕವಿಗೆ ಮಣಿಯದವರಾರ್’

ಎಂಬ ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೇಯವರ ಮಾತುಗಳು ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡದ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಕವಿ, ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಮಹಾನ್ ವಿಚಾರವಾದಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕುವೆಂಪು ಅವರದ್ದು ಈ ನೆಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಚಿಂತನಶೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೇ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸ್ತವಾಗಿ ಬಳಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಅವರದ್ದು. ಒಬ್ಬ ಸಾಹಿತಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತೋರಿದವರು ಕುವೆಂಪು.

ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಕವಿತೆಗಳ ವಸ್ತುವಿನ ಹರವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ವಸ್ತುವಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ, ಪ್ರಣಾಯ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ, ಪುರಾಣ, ಸಮಾಜ, ಸಮಕಾಲೀನವಾದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಅವರ ಪ್ರಮಾಣಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇದೆ. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವಿಧ ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನಗಳಿಂದ ವಿವಿಧ ಸ್ತುರಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಪರಿಭಾವಿಸುವುದು ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಹಿರಿಮೆ. ಕುವೆಂಪು ಅವರ ನಾಡು, ನುಡಿ, ಕುರಿತ ಕವಿತೆಗಳು ಅವರ ಕನಾಟಕ ಪ್ರೇಮ, ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಮಾನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅರಿವಿನಿಂದ ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಪ್ರೇಮ ಉಜ್ಜಲವಾದದ್ದು. ಕುವೆಂಪು ಅವರು ರಾಜ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕನಾಟಕದವರು, ಭಾಷಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಟಿ ಭಾರತೀಯರು.

ಯಾವೋಬ್ಬ ಕವಿಗಾದರೂ ತಾನು ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ ಭೂಮಿಯ ಕುರಿತು ಯಾವ ಅಭಿಮಾನವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹೇ ಅಭಿಮಾನ ತನ್ನ ನುಡಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಹೆಸರು ಕನ್ನಡದೊಂದಿಗೆ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. ಕನ್ನಡವು

¹.ಇವರು ಸಂಪಾದಕರು, ವಿಶ್ವಕೋಶ ವಿಭಾಗ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮಾನಸಗಂಗೋತ್ತಿ, ಮೈಸೂರು

ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಕೇವಲ ಅಕ್ಷರಪೋ, ಶಬ್ದಪೋ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಜನಸಮುದಾಯದ ಅಂತಸ್ಥ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಕಳಕಳಿ ಅದವ್ಯವಾದದ್ದು.

ಬಾಳುವುದೇತಕೆ ನುಡಿಯಿಲೆ ಜೀವ
ಸಿರಿಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕವಿತೆಯ ಹಾಡೆ !
ಸಿರಿಗನ್ನಡದೇಳಿಗೆಯನು ನೋಡೆ !
ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯ ಸೇವೆಯ ಮಾಡೆ

ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕುವೆಂಪು. ನಾಡು ನುಡಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಅಪಾರ ಟ್ರೈತಿ ಅವರ ಅನೇಕ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದೆ. ಕುವೆಂಪು ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನದ ಕಣ್ಟೆಸಿದವರು ಜೀಮ್ಮೆ ಎಬ್ಬೆ. ಕಸಿನ್ನೋ. ೨೦ನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವನಗಳನ್ನೇ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಕವನಗಳನ್ನು ಕಸಿನ್ನೋ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು “What is this stuff? ನಿಮ್ಮ ಮೈಮೇಲೆ ನೋಡಿದರೆ ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರೆಗೂ ಸ್ವದೇಶಿ ವಸ್ತುಗಳೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಇದು ಮಾತ್ರ ಸ್ವದೇಶಿಯಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಬರೆದಿದ್ದೀರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿ, ರವೀಂದ್ರರ ನಿದರ್ಶನ ನೀಡಿ “ನೀವು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಸೃಜನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಲಾರಿ. ಅದು ನಿಮಗೆ ಪರಭಾಷೆ, ಹುಟ್ಟಿಸೊಡನೆ ಬಂದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತಮ ಸೃಜನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಬಲ್ಲದು. ಅದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಓದುವ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಅದೆಂತಹ ನಗೆಪಾಟಲ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಂಬುದು” ಎಂದು ಅರಿವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು. “ಆಗ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದ ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೂಡಿದ್ದ ಸ್ವದೇಶಿ ಚಳವಳಿಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಸ್ವಭಾವಾ ಪ್ರೇಮವೂ ತರುಣ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿತ್ತು. ಅದರ ದುರ್ದಾರ್ಶ ಸುಳಿವಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಾನು ಮಾತ್ರಭಾಷೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕುವೆಂಪು.

ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಕನ್ನಡ ಅಭಿಮಾನ, ಕನಾಂಟಕ ಪ್ರೇಮ ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಹಿಂದಿ ಅಥವಾ ಪರಭಾಷೆಗಳ ದ್ವೇಷದಿಂದ ಬಂದುದಲ್ಲ, ಅದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಮನೋವ್ಯೋಜನ್ಯನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅರಿವಿನಿಂದ ಬಂದುವು. ಕನ್ನಡ ಬದುಕು, ಭಾಷೆ, ನೆಲ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಕವಿತೆ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸದೊಂದು ವಿಚಾರ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನವಂತೆ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಕನ್ನಡ ಬದ್ಧತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು.

ದೇಶ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಪ್ರೇಮಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಗೊಂದಲಕ್ಷ್ಯಗಾಗಿರುವ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮ ಭಾರತೀಯ ಏಕತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಗೊಂದಲ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಇಡೀ ದೇಶದ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಹೇರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಮೂರ್ಚಿದಲ್ಲಿನ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ

ಹುರಿತು ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ ದನಿಯೆತ್ತಿದರು. ಇಂಗಿರಪ್ಪು ಹಿಂದೆಯೇ ಕನಾಟಕದ ನಾಡಿಗೇತೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಗೇತೆಯಂತಹ ಗೀತೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಅಖಿಂಡದೃಷ್ಟಿಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಕವಿತೆಯಿದು.

ಜೈ ಭಾರತ ಜನನಿಯ ತನುಜಾತೆ
ಜಯ ಹೇ ಕನಾಟಕ ಮಾತೆ

ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಭಾರತವನ್ನು ತಾಯಿಯಂತೆ ಮತ್ತು ಕನಾಟಕವನ್ನು ಮಗಳಂತೆ ಕಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತಮಾತೆಯ ಮಗಳಾದ ಕನಾಟಕ ಮಾತೆಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾಡಿಗೇತೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕವಿತೆ ರಚಿತಗೊಂಡಿದ್ದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮೂರ್ವದಲ್ಲಿ; ಆಗಿನ್ನೂ ಕನಾಟಕ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದಿನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಭಾಗವಾದ ಕನಾಟಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭೂದೇವಿಯ ಮಹುಣದ ಮಣಿ, ಗಂಧದ ಚೆಂದದ ಹೊನ್ನಿನ ಗಣಿ ಈ ಕನ್ನಡನಾಡು; ರಾಘವ ಮಧುಸೂದನ, ಕಪಿಲ, ಪತಂಜಲ, ಶಂಕರ, ರಾಮಾನುಜ ಪರಂಪರೆಯ ಭಾಗ, ಪಂಪ ರನ್ನರ ಮಣ್ಣಧಾಮ, ತೈಲಪ ಹೊಯ್ಸಳ ರಾಜರು ಆಳಿದ ನಾಡು, ಕೃಷ್ಣ ಶರಾವತಿ ತುಂಗ ಕಾವೇರಿಯರ ವರರಂಗ, ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳು ಶಾಂತಿಯಿಂದಿರುವ ಜಾಗ - ಹೀಗೆ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಕನ್ನಡದ ನೆಲದ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವತಂತ್ರಮೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಕುವೆಂಪು ಏಕೀಕರಣದ ಕನಸನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರು. ಇಂಗಿರಲ್ಲಿಯೇ ‘ಏಕೈಕ ಕನಾಟಕ’ ಎಂಬ ಕವಿತೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ

ಕನಸು ನನಸಾಯಿತಿದೂ ಏಕೈಕ ಕನಾಟಕ ;
ಕಣಾನಟಪ್ಪ ಬಯಸಿ ಕಾನ್ ದಿಕ್ ತಟರ್ಜ್ಜಪಟ !

ಕವಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನಾಟಕವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗಿರ ‘ಅಳುಕದೀ ಕನ್ನಡಂ’ ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ

ಪಂಪರನ್ನರ್ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ
ಹರಿಹರಾದಿಗಳುಸಿರ್ ನಮ್ಮೊಳಿಪ್ರನ್ನೆಗಂ
ಅಳುಕದೀ ಕನ್ನಡಂ, ಅಳಿಯದೀ ಕನ್ನಡಂ
ಉಳಿವುದೀ ಕನ್ನಡಂ !

ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ್ದರು.

“ಏಕೀಕರಣದಿಂದಲ್ಲದ ಕನಾಟಕದ - ಏಕೆ ಇಡೀ ಭಾರತದ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದಿದ್ದರು ಕುವೆಂಪು. ಸಕಾರ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವರು ಏಕೀಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪೆಂದು ಅಂದಿನ ಸಕಾರದ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರಿಂದ ನೋಟೀಸು ಜಾರಿ ಮಾಡಿ ವಿವರಣೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಕವಿತೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಅವರು ರಚಿಸಿದ್ದು ‘ಅಖಿಂಡ ಕನಾಟಕ’ ಕವಿತೆ.

ಅಖಿಂಡ ಕನಾಟಕ :

ಅಲ್ಲೊ ನಮ್ಮ ಕೂಗಾಟದ ರಾಜಕೀಯ ನಾಟಕ
ಹರಸುತ್ತಿಹನು ದೇವಗಾಂಧಿ

ಮಂತ್ರಿಸಿಹುದು ಖುಷಿಯ ನಾಂದಿ ;
 ತನಗೆ ತಾನೆ ಖುತ್ಸುಂದಿ
 ಅವಂಧ್ಯ ಕವಿಯ ಕಲ್ಪನೆ !
 ಒವ್ರನಾದೊಡೋವ್ರನಲ್ಲು ;
 ಶಕ್ತಿ ಸವ್ರವಲ್ಪನೆ ?
 ಹಿಂದದೊಂದು ಹಿರಿಯ ಕನಸು ;
 ಇಂದು ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಮನಸು
 ಕೂಡಿ ಮೂಡಿ ನಿಂದ ನನಸು !
 ತಡೆವುದೇನೋ ನಿನ್ನ ಕಿನಿಸು
 ಒಣರುವಲ್ಲ ಜಲ್ಪನೆ ?
 ಭುವನ ವಂಧ್ಯ ಕೇಳಾ ಅವಂಧ್ಯ
 ಕವಿಯ ವಿಂಧ್ಯಕಲ್ಪನೆ !

ಹೀಗೆ ಹಿಂದೆ ಹಿರಿಯ ಕನಸಾಗಿದ್ದ ಏಕೇಕರಣ ಇಂದು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರ ಕನಸಾಗಿದೆ.
 ಆದರೂ ಅದೊಂದು ರಾಜಕೀಯ ನಾಟಕವಾಗಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಮುಂದುವರೆದು.

ಅವಿಂಡ ಕಣಾರಟಕ :

ಅಲ್ಲೋ ನಮ್ಮ ಬೂಟಾಟದ ರಾಜಕೀಯ ನಾಟಕ !
 ಇಂದು ಬಂದು ನಾಳೆ ಸಂದು
 ಹೋಹ ಸಚಿವ ಮಂಡಲ
 ರಚಿಸುವೋಂದು ಕೃತಕವಲ್ಲೋ
 ಸಿರಿಗನ್ನಡ ಸರಸ್ವತಿಯ
 ವಜ್ರಕರ್ಣ ಕುಂಡಲ !

ಬೂಟಾಟದ ರಾಜಕೀಯ ನಾಟಕ ತೋಲಗಿ ಹೋಸದೊಂದು ಸಚಿವ ಮಂಡಲವನ್ನು ಕುವೆಂಪು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾಡಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಗಂಥಗಳ ತಿಳಿಯದ ಇಂದು ಬಂದು ನಾಳೆ ಹೋಗುವ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗುಂಪೊಂದು ಏಕೇಕರಣವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿರುವುದು ಕವಿಯನ್ನು ಕೇರಳಿಸಿದೆ. ಆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕನಾರಟಕದ ನಿತ್ಯ ಸಚಿವ ಮಂಡಲವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಲ್ಲಿ

ನೃಪತುಂಗನೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ !
 ಪಂಪನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ !
 ರನ್ನ ಜನ್ನ ನಾಗವಮ್ರ
 ರಾಘವಾಂಕ ಹರಿಹರ
 ಬಸವೇಶ್ವರ ನಾರಣಪ್ಪ
 ಸವ್ರಜ್ಞ ಷಡಕರ :

ಸರಸ್ವತಿಯ ರಚಿಸಿದೊಂದು
ನಿತ್ಯ ಸಚಿವ ಮಂಡಲ,
ತನಗೆ ರುಚಿರ ಕುಂಡಲ !

ಕವಿ ಮುಂದುವರಿದು

ಕನಾಟಕ ಎಂಬುದೇನು ಹೆಸರೆ
ಬರಿಯ ಮಣಿಗೆ
ಮಂತ್ರಕಣಾ ! ಶಕ್ತಿ ಕಣಾ
ತಾಯಿ ಕಣಾ ! ದೇವಿ ಕಣಾ
ಬೆಂಕಿ ಕಣಾ ! ಸಿಡಿಲು ಕಣಾ

ಹೀಗೆ ನಿಭಯವಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರುಗಳನ್ನು ತರಾಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಕನ್ನಡಿಗರ ನಿರಭಿಮಾನವನ್ನು ಕಂಡು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದರು, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡ, ಕನಾಟಕ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಭಾಷೆ, ನಾಡು ಎಂಬ ಸೀಮಿತಾರ್ಥವನ್ನು ಮೇರಿದ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾದ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾದ ಪರಿಭಾಷೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿದರು.

ಹುವೆಂಪು ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡವೆಂಬುದು ಬದುಕೇ ಆಗಿತ್ತು. ಕನ್ನಡದ ಬಗೆಗೆ ಒಂದು ಬದ್ಧತೆ ಇತ್ತು. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕಿಯೋದಗಿದಾಗ ಕುವೆಂಪು ಸಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಅವರ ಕಾವ್ಯಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರೀತಿ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಸಾರುವ ಹಲವಾರು ಕವಿತೆಗಳಿವೆ.

ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇರು ಎಂತಾದರೂ ಇರು
ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೀ ಕನ್ನಡವಾಗಿರು
ಕನ್ನಡ ಗೋವಿನ ಓ ಮುದ್ದಿನ ಕರು
ಕನ್ನಡತನ್ವೋಂದಿದ್ದರೆ ನೀನೆಮ್ಮೆಗೆ ಕಲ್ಪತರು !

ಕನ್ನಡಿಗರು ಎಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೂ ಕನ್ನಡ ಬೇರು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಮತ್ತೊಂದು ಕವಿತೆ ‘ಕನ್ನಡ ಡಿಂಡಿಮ’ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನ ಹೃದಯವನ್ನೂ ತಟ್ಟಿ ಎಬ್ಬಿಸುವಂತಹುದಾಗಿದೆ.

ಬಾರಿಸು ಕನ್ನಡ ಡಿಂಡಿಮವ
ಓ ಕನಾಟಕ ಹೃದಯಶಿವ
ಸತ್ತಂತಿಹರನು ಬಡಿದೆಚ್ಚರಿಸು
ಕಚ್ಚಾಡುವವರನು ಕೂಡಿಸು ಒಲಿಸು
ಹೊಟ್ಟೆಯಕಿಂಜಿಗೆ ಕಣ್ಣೀರ್ ಸುರಿಸು
ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಳುವ ತೆರದಲೆ ಹರಸು

ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರೇಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ, ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಸ್ವಾರ್ಥಲಾಲಸೆಗಳು, ಜಾತಿಮತ, ಬಡವ-ಬಲ್ಲಿದ,

ಉತ್ತರಕನಾಟಕ-ದಕ್ಷಿಣ ಕನಾಟಕ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧ್ಯಾದ ನಾಟಕ ನಿರಂತರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕುವೆಂಪು ಕನಾಟಕದ ಹೃದಯ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದು.

‘ಕ್ಷಯಿಸಿ ಶಿವೇತರ ಕೃತಿಕೃತಿಯಲ್ಲಿ
ಮೂಡಲಿ ಮಂಗಳ ಮತಿಮತಿಯಲ್ಲಿ’

ಎಂದು, ಶಿವೇತರ – ಅಮಂಗಳ ನಾಶವಾಗಲಿ ಎಂದರು. ಸರ್ವರಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋದಯವಾಗಲಿ ಎಂದರು.

ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕುವೆಂಪು ವಿಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರವೆಂಬುದು ಭಾಷಾ ತ್ರಿಶಾಲ. ‘ಸಾಯುತಿದೆ ನಿಮ್ಮ ನುಡಿ ಓ ಕನ್ನಡದ ಕಂದರಿರ ಹೊರನುಡಿಯ ಹೊರೆಯಿಂದ ಕುಸಿದು ಕುಗಿ! ’ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಗಳು ಸಾಗಿದೆ. ಪರಭಾಷೆಯ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಾಗುತ್ತಿರುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು, ಅದರಿಂದಾಗುವ ತೊಂದರೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಯುವಜನತೆ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯ ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧವಾಗಿದೆ.

‘ಪಾರುಮಾಡೆಮ್ಮೆ ನೀ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಿಂದ
ಮಾತನೀಯ ಅಸುವೀಂಟಿ ಕೊಂದ ಗೋವಿಂದ’

ಈ ನೆಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಹೀರಿ ಇಲ್ಲಿಯವರನ್ನು ನಿರ್ವಿಯರನ್ನಾಗಿಸುವ ಪರಿಭಾಷೆ ಮಾತನಿಯೆ ! ಅಲ್ಲವೇ. ‘ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನಾಗಿಸಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗೆಗೆ ಕುವೆಂಪುರವರ ಸಂಪೇದನೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇದಿರಾಗುತ್ತದೆ’. ಬೇರೆ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯೋಣ, ಜ್ಞಾನಬೇಕು, ಆದರೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಧ್ಯಮ ಅಗತ್ಯವೇ? ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರೂ ಮಾತ್ರಭಾಷೆಯ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ, ವಿದೇಶಿಮೋಹಿಗಳಿಗೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇದು ಹಿಡಿಸದು.

ಭಾರತದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿಯಿಂದಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕುವೆಂಪು ರಚಿಸಿದ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ‘ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಓ ಮಕ್ಕಳಿರಾ’, ‘ಸಾಕು ಈ ಬಲತ್ವಾರ’ ಪ್ರಮುಖವಾದವು.

‘ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಜಲೋಟಿನ್ನಿನಡಿ ನಿಮ್ಮ ಕೊರಳೊಡ್ಡಿ
ವರುಷ ವರುಷವು ಕೋಟಿ ಕೊಲೆಯಪ್ಪಿರೇಕೆ?’

ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಲತ್ವಾರದಿಂದ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂಬ ಗಿಲೋಟಿನ್ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕೆಸಿದ ಬಗೆಗೆ ಮರುಕ-ಆಕ್ರೋಶ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಕುರಿತ ಅವರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬೇಕು, ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅನೇಕ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪ್ರಮುಖ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ, ಕುವೆಂಪುರವರ ಕೇಂದ್ರ ಕಾಳಜಿಯಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

“ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಯೆತ್ತು; ನಿನ್ನ ಕೈ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ !

ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಕೊರಳೆತ್ತು; ಅಲ್ಲಿ ಪಾಂಚಜನ್ಯ ಮೂಡುತ್ತದೆ !
ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಕಿರು ಬೆರಳೆತ್ತಿದರೂ ಸಾಕು, ಇಂದು ಅದೇ ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಯಾಗುತ್ತದೆ”

ಎನ್ನುವ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮ, ನಾಡ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಭಾಷಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಸೂಕ್ತಿಕ್ಯಯನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ, ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ನೀರು-ನೇರಳು-ಅನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮರೆಯುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕುವೆಂಪುರವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ - ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಕೊಡುಗೆ ಅನನ್ಯವಾದದ್ದು. ಅವರು ‘ಕನ್ನಡ’ದ ಕುವೆಂಪು.

ಗ್ರಂಥ ಖಣಿ

೧. ಕುವೆಂಪು ಸಮಗ್ರ ಕಾವ್ಯ	- (ಸಂ, ಸಂ) ಡಾ. ಕೆ.ಸಿ. ಶಿವಾರೆಡ್ಡಿ
ಸಂಪುಟ ೧ ಮತ್ತು ೨	ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ
೨. ಗಂಗೋತ್ರಿ	- ಕುವೆಂಪು ಅಭಿನಂದನ ಸಮಿತಿ
ಗೀತಾ ಬುಕ್‌ಹಾಸ್, ಮೈಸೂರು
೩. ಕುವೆಂಪು ಕೃತಿ ವಿಮರ್ಶೆ	- (ಪ್ರ.ಸಂ) ಮೌ. ಅರವಿಂದ ಮಾಲಗತ್ತಿ
ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು
೪. ಕನ್ನಡದ ಹಾಡುಪಾಡು	- ಡಾ. ಕೆ.ಸಿ. ಶಿವಾರೆಡ್ಡಿ
ಅಧ್ಯಯನ ಮಂಡಳ, ಬೆಂಗಳೂರು